



2010

**STAATSBLAD
VAN DE
REPUBLIC SURINAME**

No. 12

STAATSBESLUIT van 25 januari 2010, ter uitvoering van artikel 3a lid 8 van de Rijwet 1971 (G.B. 1917 no. 65, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2007 no. 92) (Besluit Alcoholonderzoek).

DE PRESIDENT VAN DE REPUBLIC SURINAME,

Overwegende, dat ter uitvoering van artikel 3a lid 8 van de Rijwet 1971 (G.B. 1917 no. 65, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2007 no. 92) het nodig is het volgende vast te stellen;

Heeft, de Staatsraad gehoord, vastgesteld het onderstaand door de Raad van Ministers voorbereid staatsbesluit:

Definities

Artikel 1

In dit staatsbesluit wordt verstaan onder:

- a. Minister : de Minister belast met justitiële en politieke aangelegenheden;
- b. ademanalyse : het vaststellen van het alcoholgehalte van uitgeademde lucht door middel van een onderzoek als bedoeld in artikel 3 lid 2 onder a van de Rijwet 1971;
- c. ademanalyse-apparaat : een apparaat, bestemd voor het verrichten van ademanalyse;

- d. bloedafname : het afnemen van een hoeveelheid bloed ten behoeve van een onderzoek als bedoeld in artikel 3 lid 2 onder b van de Rijkwet 1971.

Voorlopig onderzoek van uitgeademde lucht

Artikcle 2

1. Voor het verrichten van een voorlopig onderzoek naar de aanwezigheid van alcohol in uitgeademde lucht als bedoeld in artikel 6 lid 3 van de Rijkwet 1971, wordt gebruik gemaakt van apparatuur welke door de Minister is aangewezen. Bij de aanwijzing van de apparatuur worden de bijzonderheden daarvan vermeld.
2. Op aanwijzing van de opsporingsambtenaar blazen de bestuurder van een motorrijtuig, rijwiel of ander rij- en voertuig en degenen die aanstalten maken een motorrijtuig, rijwiel of ander rij- en voertuig te gaan besturen ademlucht in het lid 1 van dit artikel bedoeld apparaat.

Ademanalyse

Artikel 3

Ademanalyse vindt niet plaats binnen twintig minuten na het moment waarop van de verdachte is gevorderd zijn medewerking te verlenen aan een voorlopig onderzoek van uitgeademde lucht. Wanneer die vordering niet heeft plaatsgevonden, wordt binnen twintig minuten na het eerste directe contact dat een opsporingsambtenaar met hem heeft gehad, die leidt tot de verdenking van een overtreding van artikel 3 van de Rijkwet 1971, de ademanalyse gehouden.

Artikel 4

1. Voor het verrichten van een ademanalyse wordt gebruik gemaakt van een ademanalyse apparaat.
2. Het ademanalyse-apparaat wordt door de Minister aangewezen. Bij de aanwijzing worden de bijzonderheden van het ademanalyse-apparaat vermeld.

3. Het ademanalyse-apparaat dient te zijn voorzien van een verklaring van goedkeuring, afgegeven door een door de Minister aangewezen keuringsinstelling. In de verklaring wordt tevens vermeld de geldigheidsduur ervan en de wijze van keuring van het ademanalyse-apparaat.

Artikel 5

1. Het ademanalyse-apparaat wordt bediend door een opsporingsambtenaar als bedoeld in artikel 134 lid 1 sub 3 van het Wetboek van Strafvordering, die daartoe door de Korpschef van het Korps Politie Suriname is aangewezen.
2. Een aanwijzing als bedoeld in lid 1 van dit artikel geschiedt slechts, indien de betrokken opsporingsambtenaar heeft getoond de voor het bedienen van het ademanalyse-apparaat benodigde kennis en vaardigheden te beschikken.

Artikel 6

1. Op aanwijzing van een opsporingsambtenaar blaast de verdachte, zo nodig viermaal, onafgebroken een hoeveelheid ademlucht in het ademanalyse-apparaat als voor het onderzoek nodig is. Het blazen kan worden beëindigd zodra twee meetresultaten zijn verkregen.
2. Het alcoholgehalte wordt bepaald door toepassing van een door de Minister vastgestelde correctie op het rekenkundig gemiddelde van beide meetresultaten. Het verschil tussen beide meetresultaten mag niet groter zijn dan een door de Minister vastgestelde waarde.
3. Indien de medewerking van de verdachte niet heeft geleid tot een voltooid ademonderzoek, kan met toepassing van de leden 1 en 2 van dit artikel het onderzoek eenmaal worden herhaald.

Artikel 7

1. Het resultaat van het onderzoek wordt aan de verdachte medegedeeld.

2. Een schriftelijke weergave van het onderzoek wordt bij het proces-verbaal gevoegd.
3. Onmiddellijk nadat aan de verdachte het resultaat van het onderzoek is medegedeeld, kan door de verdachte het verzoek worden gedaan dat de ademanalyse opnieuw wordt uitgevoerd of dat tevens een onderzoek wordt verricht als bedoeld in artikel 3 lid 2 onder b van de Rijkwet 1971. De kosten hiervoor zijn voor rekening van de verdachte.

Onderzoek van bloed of urine

Artikel 8

1. Bloedafname ten behoeve van het onderzoek naar alcohol in het bloed als bedoeld in artikel 3 lid 2 onder b van de Rijkwet 1971 geschiedt door middel van een door een arts, een medische analist of een verpleegkundige verrichte venapunctie.
2. Voor het onderzoek als bedoeld in lid 1 van dit artikel wordt een hoeveelheid bloed afgenomen als voor het verrichten van het onderzoek nodig is, daaronder mede begrepen het verrichten van een tegenonderzoek als bedoeld in artikel 12.
3. De Minister wijst, na overleg met de Minister van Volksgezondheid, de apparatuur aan die voor afname en opvang van het bloed dient te worden gebruikt.
4. Bij de afname van bloed is een opsporingsambtenaar als bedoeld in artikel 134 lid 1 sub 3 van het Wetboek van Strafvordering aanwezig.

Artikel 9

1. Bloedafname bij een verdachte, die niet in staat is zijn wil kenbaar te maken vindt niet plaats dan na verloop van een uur na het eerste directe contact dat een opsporingsambtenaar met hem heeft gehad, leidend tot verdenking van overtreding van artikel 3 van de Rijkswet 1971.
2. Indien de verdachte komt te overlijden zonder dat hij in staat is geweest zijn toestemming tot het verrichten van een bloedonderzoek te verlenen, wordt het bloedmonster vernietigd.
3. Het afgenomen bloed wordt voor geen ander doel gebruikt dan voor dit onderzoek.

Artikel 10

1. Het afstaan van urine ten behoeve van het onderzoek van alcohol of van andere in artikel 3 lid 1 van de Rijkswet 1971 bedoelde stof in urine, geschiedt ten overstaan van een arts, een medische analist of een verpleegkundige. Het afstaan van urine kan tevens geschieden ten overstaan van een opsporingsambtenaar als bedoeld in artikel 134 lid 1 sub 3 van het Wetboek van Strafvordering, daartoe door de Korpschef van het Korps Politie Suriname aangewezen.
2. Een aanwijzing als bedoeld in lid 1 van dit artikel geschiedt slechts, indien de betrokken opsporingsambtenaar heeft getoond de terzake benodigde kennis te beschikken.
3. Voor het onderzoek als bedoeld in lid 1 van dit artikel wordt een hoeveelheid urine afgestaan als voor het verrichten van het onderzoek nodig is, daaronder mede begrepen het verrichten van een tegenonderzoek als bedoeld in artikel 12.
4. Bij het afstaan van urine is een opsporingsambtenaar aanwezig. Indien het afstaan van urine geschiedt overeenkomstig de tweede volzin van lid 1 van dit artikel, is een andere opsporingsambtenaar aanwezig.

5. De Minister wijst, na overleg met de Minister van Volksgezondheid, de apparatuur aan die voor de opvang van de urine dient te worden gebruikt.
6. De afgenomen urine wordt voor geen ander doel gebruikt dan voor dit onderzoek.

Artikel 11

1. Het onderzoek van bloed of urine wordt verricht door een door de Minister, na overleg met de Minister van Volksgezondheid, aangewezen erkend laboratorium.
2. Het alcoholgehalte wordt bepaald volgens een door de Minister aangewezen analysemethode en met toepassing van de door of vanwege hem vastgestelde correcties.
3. Het resultaat van het onderzoek wordt aan de verdachte schriftelijk medegedeeld.
4. De Minister geeft richtlijnen met betrekking tot de plaats van afname, de wijze van verzending en bewaring van monsters, de steriliteit en daarmee verbandhoudende onderwerpen.

Tegenonderzoek

Artikel 12

1. De verdachte kan aan de officier van justitie de wens schriftelijk kenbaar maken dat een tegenonderzoek naar het alcoholgehalte van hetzelfde bloed of dezelfde urine wordt verricht. De verdachte kan hiertoe een laboratorium aanwijzen uit een lijst van door de Minister aangewezen erkende laboratoria.

2. De officier van justitie geeft het in artikel 11 lid 1 bedoelde laboratorium de opdracht een voldoende hoeveelheid bloed dan wel urine ter beschikking te stellen van het door de verdachte aangewezen laboratorium. Het bepaalde in artikel 11 leden 2 en 3 is van overeenkomstige toepassing.
3. Het tegenonderzoek geschiedt voor rekening van de verdachte.

Slotbepaling

Artikel 13

1. Dit staatsbesluit wordt aangehaald als: Besluit Alcoholonderzoek.
2. Het wordt in het Staatsblad van de Republiek Suriname afgekondigd.
3. Het treedt in werking op een nader door de President te bepalen datum.
4. De Minister van Justitie en Politie en de Minister van Volksgezondheid zijn belast met de uitvoering van dit staatsbesluit.

Gegeven te Paramaribo, de 25ste januari 2010,

R. R. VENETIAAN

Uitgegeven te Paramaribo, de 4e februari 2010
De Minister van Binnenlandse Zaken,

M. S. H. HASSANKHAN

STAATSBESLUIT van 25 januari 2010, ter uitvoering van artikel 3a lid 8 van de Rijkwet 1971 (G.B. 1917 no. 65, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2007 no. 92) (Besluit Alcoholonderzoek).

NOTA VAN TOELICHTING

1. Algemeen

Ingevolge het bepaalde in artikel 3 van de Rijkwet 1971 is het een ieder verboden om aan het verkeer deel te nemen, terwijl hij verkeert onder zodanige invloed van een stof - al dan niet in combinatie met een andere stof - dat hij niet in staat geacht wordt het motorrijtuig naar behoren te kunnen besturen.

Ten aanzien van alcohol zijn in artikel 3 lid 2 van de Rijkwet 1971 de grenswaarden aangegeven van de hoeveelheid alcohol die bij aanwezigheid in ademlucht of in bloed niet overschreden mogen worden. Voor ademlucht is het vastgesteld op 220 microgram alcohol per liter uitgeademde lucht en voor bloed een half milligram per milliliter bloed. De vaststelling van de hoeveelheid alcohol in ademlucht en in bloed geschiedt nadat terzake onderzoek is verricht.

Op grond van artikel 3a van de Rijkwet 1971 geschiedt het onderzoek naar alcohol in ademlucht en in bloed, indien er sprake is van een verdenking dat de bestuurder in strijd met artikel 3 van de Rijkwet 1971 heeft gehandeld. De bestuurder moet dus eerst aangemerkt worden als verdachte alvorens een onderzoek kan worden ingesteld ter vaststelling van de in artikel 3 lid 1 onder a en b bedoelde waarden.

Die verdenking kan onder andere zijn ontstaan nadat door de politie een voorlopig onderzoek is verricht van uitgeademde lucht op grond van artikel 6 lid 3 van de Rijkwet 1971. De politie heeft namelijk ingevolge artikel 6 lid 3 de bevoegheid om elke bestuurder of degene die aanstalten maakt een motorrijtuig, rijwiel of andere rij- of voertuig te gaan besturen te verplichten hun medewerking te verlenen aan een voorlopig onderzoek van uitgeademde lucht.

Ten aanzien van bovengenoemde onderzoeken geeft artikel 3a lid 8 van de Rijkswet 1971 aan dat bij staatsbesluit nadere regels worden vastgesteld omtrent de wijze van uitvoering. Dit staatsbesluit strekt daartoe.

Gelet op het feit dat laboratoria en ziekenhuizen in het kader van dit staatsbesluit een rol te vervullen hebben, is het Ministerie van Volksgezondheid mede belast met de uitvoering van dit staatsbesluit.

2. Voorlopig onderzoek van alcohol in uitgedemde lucht (artikel 2)

Het voorlopig onderzoek naar uitgedemde lucht als bedoeld in artikel 6 lid 3 van de Rijkswet 1971 betreft een voorlopig onderzoek naar de hoeveelheid alcohol in ademlucht. Dit voorlopig ademonderzoek wordt uitgevoerd bij een reguliere verkeerscontrole door elke opsporingsambtenaar. De bestuurder die daartoe door de opsporingsambtenaar is gevorderd, is verplicht ademlucht te blazen in een daartoe aangewezen apparaat. In artikel 2 is er nog geen sprake van een verdachte in de zin van artikel 19 van het Wetboek van Strafvordering (dit is degene te wiens aanzien uit feiten of omstandigheden een redelijk vermoeden van schuld aan enig strafbaar feit voortvloeit). Het betreft hier een controlebevoegdheid en de opsporingsambtenaar is bevoegd iedere bestuurder of degene die aanstalten maakt een voertuig te besturen, te verplichten zich te onderwerpen aan een voorlopig ademluchtonderzoek.

Uit dit onderzoek moet blijken of de bestuurder alcohol heeft gebruikt of niet. Blijkt uit dit voorlopig onderzoek dat de bestuurder alcohol heeft gebruikt, dan kan artikel 3a van de Rijkswet 1971 worden toegepast (verplichte ademanalyse) en wordt dan de bestuurder als verdachte aangemerkt. Op grond hiervan moet hij daarna een ademanalyse onderzoek doen als bedoeld in artikel 3.

Het voor het voorlopig onderzoek gebruikte apparaat geeft niet exact aan wat de hoeveelheid alcohol in de ademlucht is (die vaststelling geschiedt door een ademanalyse), maar geeft wel een goede indicatie aan van de aanwezigheid van een bepaalde hoeveelheid alcohol in de ademlucht.

In de praktijk geschiedt een voorlopig onderzoek van uitgedemde lucht onder andere middels ademtestbuisjes, voorzien van een reagens waarmee alcohol langs chemische weg kan worden bepaald of middels ademtestapparaten die voorzien zijn van een reactiekamer waarin langs fysische of fysisch chemische weg alcohol kan worden bepaald.

3. Ademanalyse (artikelen 3 tot en met 7)

Op grond van artikel 3a lid 1 van de Rijkswet 1971 kan door de politie aan een bestuurder, die verdacht wordt van overtreding van artikel 3 van de Rijkswet 1971, het bevel worden gegeven tot het verlenen van medewerking aan een ademanalyse. De verdenking kan zijn ontstaan nadat door de politie op de bestuurder een voorlopig onderzoek naar alcohol is verricht. De verdenking kan ook op andere wijze zijn ontstaan, bijvoorbeeld de uitgedemde lucht van de bestuurder ruikt naar alcohol of de wijze hoe het voertuig wordt bestuurd.

De verdachte is strafbaar ingevolge artikel 19 van de Rijkswet 1971 als hij weigert mee te werken aan het onderzoek of daaraan niet goed meewerkt. De strafmaat is ten hoogste twee jaren gevangenisstraf of geldboete van de vierde categorie van de Algemene Geldboetewet.

Geen medewerking behoeft te worden verleend alleen wanneer het verlenen van medewerking om bijzondere geneeskundige redenen onwenselijk is. De beoordeling of er sprake is van bijzondere geneeskundige redenen, is voorbehouden aan een arts. Dit betekent dat wanneer de verdachte een beroep doet op medische redenen, de politie een arts moet inschakelen, tenzij het beroep de politie ongeloofwaardig voorkomt. De medewerking van de verdachte omvat een actief handelen van de verdachte, door ademlucht te blazen die zal moeten leiden tot een voltooid onderzoek.

De ademanalyse houdt in het blazen van een hoeveelheid ademlucht in het ademanalyse-apparaat dat door de Minister van Justitie en Politie wordt aangewezen. In dit ademanalyse-apparaat wordt de adem onderzocht op de aanwezigheid van alcoholmoleculen. Het op basis van dit onderzoek vastgestelde alcoholgehalte wordt als bewijsmiddel gehanteerd tijdens de vervolging terzake van overtreding van artikel 3 lid 2 onder a van de Rijkswet 1971.

Alvorens dit apparaat door de Minister wordt aangewezen, zal het apparaat eerst door een door de Minister aangewezen keuringsinstelling worden gekeurd. Het ademanalyse-apparaat werkt met de meetmethode, die men noemt de "infraroodspectometrie" en is gebaseerd op het feit dat bijna alle stoffen de zgn. infrarode straling absorberen. De golflengte, die door een materiaal wordt geabsorbeerd, is zo karakteristiek voor dat materiaal, dat men het infrarode spectrum wel de vingerafdruk van het materiaal noemt.

Toegespits op de ademanalyse geldt dat hoe meer alcoholmoleculen aanwezig zijn in de zgn. monsterkamer, hoe meer infrarood licht wordt geabsorbeerd. De mate waarin infrarood licht door de alcoholmoleculen in het ademmonster worden geabsorbeerd, bepaalt vervolgens de hoogte van het alcoholgehalte, hetgeen in een bepaalde waarde wordt uitgedrukt.

Gelet op de te volgen specifieke procedure bij de ademanalyse is het van belang dat degene die het apparaat bedient ook over de nodige kennis en vaardigheden moet beschikken om het onderzoek op een correcte manier te doen geschieden. Dit onderzoek mag dus niet door elke opsporingsambtenaar worden uitgevoerd, maar door een opsporingsambtenaar die een speciale opleiding of training heeft genoten om de ademanalyse te kunnen verrichten en die als zodanig door de Korpschef van het Korps Politie Suriname is aangewezen. Wel mag iedere opsporingsambtenaar van de verdachte vorderen zijn medewerking aan een ademanalyse te verlenen. Deze vordering is niet voorbehouden aan de opsporingsambtenaren die door de Korpschef zijn aangewezen om de ademanalyse te verrichten.

De procedure van de ademanalyse middels een ademanalyse-apparaat kan als volgt worden beschreven:

1. Nadat de gegevens van de verdachte en de naam van de bedienaar van het apparaat zijn vermeld, geeft het ademanalyse-apparaat automatisch de alcoholconcentratie van het calibratie- of ijkingsgas aan.
2. Hierna vindt er een nulmeting plaats. Het apparaat wordt doorgeblazen met omgevingslucht en meet eventueel aanwezige alcoholmoleculen.
3. Vervolgens vindt een calibratie- of ijkingscontrole plaats. Het calibratiegas met bekende alcoholconcentratie wordt hierbij door het apparaat gemeten. Een afwijking van 5% naar beneden of naar boven is toegestaan.
4. Het apparaat wordt schoongespoeld met omgevingslucht.
5. Hierna dient de verdachte een hoeveelheid ademlucht in het ademanalyse-apparaat te blazen van ongeveer 1.5 liter. De ademlucht wordt door het apparaat gemeten op concentratie van alcoholmoleculen. Het apparaat vermeldt de gemeten waarde op een print-out.
6. Vervolgens wordt het apparaat schoongespoeld met omgevingslucht.

7. Opnieuw vindt er een meting plaats van ademlucht van de verdachte. Tussen de beide resultaten van het onderzoek (procedure 5 en 7) mag geen groter verschil bestaan dan 10%. Indien er wel een verschil van meer dan 10% bestaat wordt een derde of zelfs een vierde meting gedaan.
8. Wederom wordt het apparaat schoongespoeld met omgevingslucht.
9. Daarna wordt door het apparaat een calibratiemeting uitgevoerd.
10. Het apparaat wordt weer schoongespoeld met omgevingslucht.
11. Het ademanalyse-apparaat geeft nu een print-out, waarop de gegevens van alle fasen van de analyse-procedure voorkomen en een op basis van correctie tot stand gekomen waarde. Deze waarde wordt uitgedrukt in microgrammen alcohol per liter uitgeademde lucht en omvat het gemiddelde van de twee onderzoeken (procedure 5 en 7) minus een standaardcorrectie.

Indien ondanks de medewerking van de verdachte de ademanalyse niet voltooid kan worden, kan de ademanalyse eenmaal worden herhaald. Dezelfde procedure wordt hierbij gevolgd.

Om te voorkomen dat mond-alcohol de uitslag van een ademanalyse beïnvloed, is in artikel 3 bepaald dat ademanalyse niet plaatsvindt binnen twintig minuten na het moment waarop van de verdachte is gevorderd zijn medewerking te verlenen aan een voorlopig onderzoek van uitgeademde lucht dan wel, indien die vordering niet heeft plaatsgevonden, binnen twintig minuten na het eerste directe contact dat een opsporingsambtenaar met hem heeft gehad, leidend tot de verdenking van overtreding van artikel 3 van de Rijwet 1971. De termijn van twintig minuten is ruim gekozen, aangezien onderzoeken hebben uitgewezen dat de invloed van mond-alcohol na 10 minuten geheel is verdwenen.

4. Onderzoek van alcohol in urine en bloed (artikelen 8 tot en met 11)

Bloedonderzoek naar de aanwezigheid van alcohol kan ingevolge artikel 3a van de Rijwet 1971 geschieden in de volgende gevallen:

- indien om geneeskundige redenen onwenselijk is dat de verdachte een ademanalyse ondergaat;
- indien ondanks de medewerking van de verdachte een ademanalyse niet voltooid kan worden;

- indien het vermoeden bestaat dat de verdachte onder invloed is van een andere in artikel 3 van de Rijkswet 1971 bedoelde stof dan alcoholhoudende drank;
- indien de verdachte niet in staat is zijn wil kenbaar te maken.

Voorts kan onderzoek naar de aanwezigheid van alcohol in bloed geschieden, indien de verdachte zelf naar dat onderzoek vraagt nadat ademanalyse heeft plaatsgevonden (artikel 7 lid 3) of in geval van een tegenonderzoek als bedoeld in artikel 12.

De bloedafname geschiedt door een arts, een medische analist of een verpleegkundige door middel van een venapunctie. Dit is het aanprikken (punctie) van een ader (vena) met een holle naald. De meeste venapuncties vinden plaats in de elleboogplooï en de aderen van de onderarm.

Indien een ademanalyse, ondanks de medewerking van de verdachte niet voltooid kan worden, kan de politie de verdachte vragen om zijn toestemming voor het verrichten van een bloedonderzoek naar alcohol. Bij weigering van de verdachte om de toestemming te verlenen, kan de officier van justitie of hulpofficier van justitie de verdachte bevelen zich te onderwerpen aan een bloedonderzoek naar alcohol en de verdachte is verplicht daaraan gevolg te geven. Dezelfde bevoegdheid hebben de politie, de hulpofficier van justitie en de officier van justitie, indien om geneeskundige redenen het onwenselijk is dat de verdachte een ademanalyse verricht of indien het vermoeden bestaat dat de verdachte onder invloed is van een andere in artikel 3 van de Rijkswet 1971 bedoelde stof dan alcoholhoudende drank. Deze geneeskundige redenen zijn de enige omstandigheden, waardoor van de verplichte bloedafname kan worden afgeweken. Het niet willen voldoen aan het bevel tot het verlenen van medewerking aan een bloedonderzoek levert ook strafbaarheid op ingevolge artikel 19 van de Rijkswet 1971.

Indien de verdachte niet in staat is zijn wil kenbaar te maken, kan hem met toestemming van de officier van justitie of de hulpofficier van justitie door een arts, een medische analist of verpleegkundige die daartoe is bevoegd een hoeveelheid bloed worden afgenomen. Geen bloed kan van de verdachte worden afgenomen, indien aannemelijk is dat om bijzondere geneeskundige redenen zulks onwenselijk is.

Met “*de verdachte die niet in staat is zijn wil kenbaar te maken*” wordt allereerst gedacht aan een verdachte die om welke reden dan ook bewusteloos is. Maar andere varianten moeten hierbij niet worden uitgesloten, bijvoorbeeld de verdachte die door te veel alcoholgebruik niet meer aanspreekbaar is. Van het afgenomen bloed wordt geen onderzoek verricht dan nadat de verdachte zijn toestemming heeft gegeven. Geeft hij zijn toestemming niet, dan kan de officier van justitie of de hulpofficier van justitie hem bevelen zijn medewerking te verlenen aan het bloedonderzoek. Bij weigering is hij strafbaar ingevolge artikel 19 van de Rijkswet 1971. Als de verdachte zijn toestemming niet geeft of is komen te overlijden zonder dat hij in staat is geweest zijn toestemming te geven, wordt het bloedmonster vernietigd.

Urineonderzoek geschiedt, indien om geneeskundige redenen in het kader van bloedonderzoek geen afname van bloed kan plaatsvinden (artikel 3a lid 6 Rijkswet 1971). In dit kader kunnen ook andere onderzoeksmethoden worden verricht om de in artikel 3 lid 1 bedoelde stoffen te kunnen vaststellen.

Het afstaan van urine kan (behalve ten overstaan van een arts, verpleegkundige of medische analist) ook geschieden ten overstaan van een opsporingsambtenaar daartoe door de Korpschef aangewezen. Deze opsporingsambtenaar zal eerst de nodige training moeten ondergaan. Het bevel daartoe zal door de officier van justitie of hulpofficier van justitie moeten worden gedaan. Weigering van dit bevel levert strafbaarheid op voor de verdachte ingevolge artikel 19 van de Rijkswet 1971.

Benadrukt wordt dat het afnemen van bloed of het afstaan van urine slechts wordt gedaan in het kader van het onderzoek naar de aanwezigheid van alcohol of van andere in artikel 3 lid 1 van de Rijkswet 1971 bedoelde stof. Onder stof vallen alle bedwelmende middelen (alcohol, slaapmiddelen, drugs, etc.) en niet-bedwelmende middelen die in combinatie met een andere stof wel een bedwelmende karakter heeft. Van deze stof of combinatie daarvan moet de bestuurder weten dat het gebruik daarvan zijn rijvaardigheid kan doen verminderen. Het weten zal meestal aanwezig zijn bij gebruik van alcohol, slaapmiddelen, kalmeringsmiddelen en bepaalde drugs. Het redelijkerwijs weten kan blijken uit eerdere ervaringen van de bestuurder met b.v. medicijnen, uit een waarschuwing op de verpakking van medicijnen die inhoudt dat het gebruik daarvan de rijvaardigheid kan beïnvloeden.

5. Tegenonderzoek (artikel 12)

De verdachte, die onder andere niet met het resultaat van het onderzoek tevreden is, kan de wens aan de officier van justitie schriftelijk kenbaar maken dat het onderzoek naar alcohol in hetzelfde bloed of dezelfde urine ook wordt uitgevoerd door een ander laboratorium. Wel moet het een laboratorium zijn dat voorkomt op de lijst van laboratoria door de Minister aangewezen. In dit kader is het van belang dat er voldoende bloed of urine van de verdachte wordt afgenomen voor het geval de verdachte om een tegenonderzoek vraagt. De kosten voor dit onderzoek zullen zelf door de verdachte worden betaald.

Paramaribo, de 25ste januari 2010,

R. R.VENETIAAN

